

ՄԱՅՐԻ ԴԻՒԱՆ

ՄԻՒԹԱՐԵԱՆՑ ՎԵՆԵՏԿՈՅ. - Ի Ս. ՂԱԶԱՐ

(Ժար. տես Բազմ. 1926, էջ 284)

ՃԿԴ.

Ամբողջացնելու համար Պաշտառվի Մի. Առաքելութեան նախապատրաստական շրջանի տեղեկութիւնները՝ կը հրատարակենց հոյս հետևեալ նամակը:

**Գերապատի: և Գերյարգոյ Ծեան իմոյ Ստեփանոս
վրդպի. և Արքահօրն իմոյ**

... յաւուրո այսոսիկ զնացաք ընդ փլէպանուշն և ընդ Ազայ յօհաննիսին մինչև
ի Պէլիկան, և ընկալաւ զմեզ սիրով ծպիսկոպոսն, և ասաց թէ ընդունիմ զայս կրօնս
և կամիմ ևս ի կեռլայ ևս մոտանիցէք. զգիրն քաղաքին զոր առեալ էի սիրով ըն-
թերցաւ եպիսկոպոսն: Խոստացաւ տալ զգիր հաստատութեան կրօնին մեռոյ երկրին
յայօմիկ և փութով ոչ կարագ, քանզի պիտոյ էր զգելի ի վերայ մազաղաթի վասն պապ-
զային: Կարծեմ թէ մինչև ցայծմ պատրաստ է: Ազայ յօհաննէսին յանձնեցի հոգակ:
իսկ վասն պատրազելոյ ի մէջ տանն ասաց Եպիսկոպոսն յառաջագոյն պատրաստել
զբակութիւնն կրօնաւորաց. նախ զգուռն տան ի տէր հանգուցելոյն բանալ ի փողոցին.
զի մի ի վանացն արածցեն զել և զուռա. զարձեալ ասաց լաւագոյն լինէր այժմ շինել
զեկենեցին. նաև զայն ասաց թէ մինչև շինեսցուք զեկենեցին, կարեմք մատուցանել ի
փլէպաննիսյն. և մեք ոչ ինչ ասացաք վասն փլէպանուշն քանզի ներկայ էր մինաս
վարդապետն: Այժմ կամիմք ընդ Ազա Յօհաննիսին այլ զիր Ազաւանաց տալ գերապայ-
ծառ Եպիսկոպոսին. միայն սպասեմք զի եզերեսցին բնակարանը մեր. զինի միոյ ամսոյ
բովանդակն եզերի, սպասեմք ինչ խարճ առնելով, և յետ այնորիկ մաքրելոց ենք զոտւնն
թարաշէն, և զերկուսն մի առնել վասն ժողովրդեանն. սպասեմք ևս յայցարարութեան
Եպիսկոպոսին, քանզի յայսմիկ ամի յայց առնելոց է թեմին իւրոյ. մնք փութամք
պատրաստել զամնայն, միայն թէ տէր կամնեցի....

Յամի տեառն 1753

մայիսի 8

Նուռաստ ծառայ

Հայր Ղազարոս կրօնաւոր

ՃԿԴ.

Ամենակարենոր ծանօթութիւն մը կ'ընծայէ մեզ հետևեալ վաւերաթուղթը:
Հայ Եկեղեցական Մատենագրութիւնը անտեղեակ էր ցարդ Ստեփանոս Լեհացոյ
**Խմբագրած մէկ անտիպ Մաշտոցին նկատմամբ, որոյ մասին այսպէս կ'ըսէ մեր նա-
 ձակագիրը. « զորպիսի մաշտոց ոչ ոք ի վարդապետացն մերոց շարազրեաց և «**
«ուրեք գտանի ի Հայաստան »:

Զենց գիտեր թէ սոյն կարեռը Մաշտոցը ի՞նչ եղած կամ ո՞ւր հանգչած է. գէթ այսքանը յայտնի է, որ վանցիս Զեռազրատան մէջ չի գտնուիր ան, և ո՞ւ վիեննայի Միհիթարեանց բով՝ ըստ Տաշեանի Մայր Յուցակին։

Օրենեալ եղիցի Յիսուս Քրիստոս, Ամէն

Բագմապայծառ և գերապատիշ Տէր իմ
Տ. Հայր պատուական

Կորացնեալ անեամբս անեալ առ ուս համբուրեմ զգարշապարս Գ. Տ. Զ. ի հեռուստ իբր ի մոտոյ, և զինդալն ի Տէր քեզ, և ընդ քեզ եղեալ փոքր հօտիդ միջու և առ միջու բաղձամ ի վերուստ։ Եւ յետ սակաւ ողջունին կամիմ աստանօր յայտ առնել Գ. Տ. Զ. որպէս զի լուսաւոր հօգի Ստեփանոս Վարդապէտն Լէհէցին զբազում զօբանս ի կեանս իրում շարագրեաց և Բարգմանեաց, յորոց զմինն (որ առաւել հարկաւորագոյն է Մխատէր Քահանայից ունիլ) ի սրտէ յանձն առնեմ սրբազան հօրդ իմում, զի եթէ հնար իցէ ի յայտ զայցէ տպագրութեամբ Մենաստանին ձերոյ, զոր յուսամ թէ իցէ շահաւէս և օտառակար՝ ոչ միայն ազգին Հայոց, նաև ձերում մնաստանին, որով հետեւ բաղձալոց են զնս ունիլ Քահանաց և Ծրիցունք ամեններեան, այսինքն զՄաշտոցն ասեմ, որ ունի յինեան զգանազան օրնութիւնն ամենայն իրաց որք պահանջնի ի վերայ երկրի, զորպիսի Մաշտոց ոչ ոք ի Վարդապէտացն մերոց շարագրեաց, և ոչ ուրեք գտանի ի Հայուստան։ Ուրեմն յոյժ պատշաճ համարիմ զի ի ժամանակի Գերապատիւ Տ. Զ. ապագրեսից և ի յայտ զայցէ։ Ունիմ առ իս զօրինակն նորին գեղեցկապէս ընդ օրինակցեալ։ սպասեմ ուշեմն հրամանացդ՝ եթէ հաճոյ թուիցի, զի յինից զնա այդու կառկատեմ Մենաստանի ձերում զընծայ իմն գունաքեայ, այսինքն զգիրք մի ձեռագիր՝ յորում պարունակի Աստաբաշխութիւն, Մարդակազմութիւն և արհեստ համարոյ, ի վաղէմի Վարդապէտացն մերոց շարագրեցնեալ, ընկալարութ ուրեմն սիրով, և զիստան ծառայս ձեռ աղօթիք մի մոռանապէս Վերջապէս՝ յանձն առնեմ զնուաստութիւն Հայրական ինամոցդ՝ և մաքրափայլ սուրբ մազթանացդ և այսու մնամ

Ամենապատիւ Տ. Զերում

յերկիրն Սիգուլացոց, ի Գիղապաղապն

Ամէնդ մի զւուշն

Յամի Տեառն 1758 Յուլիս 9

Անպիտան ծառայ

Տ. Սիմոն Թորոսեան

ի առհմէ ձուածեղեան. Բ. Հ. Ճ.

ՃԿԵ.

Յիշատակուած կաթողիկոսն է Աղեքսանդր Բ. «մականուամբ Ղարաղաշ¹»։ Սա բռնի յանձն կ'առնու լշջմածնի զահակալութիւնը՝ փոխանակ նալեանի և Սահակ «Ահազին» անուանեալ վարդապետի, որոնց յաջորդարար մերժած էին իրենց ընտրութիւնը։ Աղեքսանդր մէկ ու կէս տարիի միայն կաթողիկոսութիւն ըլրած է (1753 + 1755)։

1. Զամէնան. Պատմ. Հայոց Հա. Գ. Էջ 865

իսկ ինչ որ կը տեղեկացնէ անոր մասին մեր վաւերագիրը՝ նորութիւն է Զամշեանի պատմութեան համար:

Նշանակելի է նաև հայ ծեռազիրներ հաւաքելու և ապահովելու մասին Հ. Ասկերեանի կատարած շահեկան հետազոտութիւնը:

Մեր նամակագիրը իր թուղթին վերջը « Զմայր մաշտոցն դեռ որոնեմ » կը գրէ. արդեօք Ստ. Լեհացւոյն խմբազրած մաշտոցը պէտք է հասկնանց (տես վաւերաթուղթ ձևի): Մենք չունինք զեռ որոշ յայտնութիւն մը, ցորքան չենք հանդիպիր Մելգոնեան Արքահօր այն նամակին՝ ուր ակնարկուած մաշտոցին նկատմամբ ինք յանձնարարութիւն ըրած է:

Ամենապատիւ հօր մերոյ Տեսան Տեսան Ստեղիաննոսի փարզապեսի,
և արքայ հօր մեծիւ խոնարհութեամբ բազմաւ ողջոյն:

... Աղեքսանդր կաթուղիկոսն եւ գնալ ըստ յշշմիածին ի վերջն սեպտեմբերի. ասեն զսմանէ, թէ ի յուղարկել զսա պատրիարքին և ժողովրդեանն, ասացեալ իցէ առ նոսաւ Զլուսաւորչան ազգ մեր եղբարփ, ուսնաք ի մշջ խոռվեցն, կամէի ի վաղոց հնուէ առ առաջնորդութեամբ իմով, այսմ գարմանել. այլ այժմ որ հանդերձեալս հմ զնալ, բան եղի ընդ եղրօս իմոյ, (ցուցանելով զապարիարքն) գուն զնել այսմ, զոր ինչ ուսուոցէ, և որպէս առաջնորդեսցէ ձեզ, լուիշք իրք իմոյ բերանոյ: Ես զարձալ խոռվեցն է առ իշխանս, թէ ես զաւանութեան իմոյ թուղթ գրեցի առ զան հոօմայ, բայց յերթաւ իմում, կամմի՞ գրել միւսանգամ զլիազոյնն... Զփոյթ կալեալ ըստ հրամանի Գերյարգութեանդ, զնեցի զտպեալ զիրս ումանս, որք ոչ զտպնէին առ մեզ. և բաց յայնմանէ զոմանս պիտանի ձեռազիր զրեանս ի զրեանցն մաղաքիայի, որոց առաջինն է Սարգիս չորհաւոյն մնկնութիւնն կաթուղիկեայց ձեռազիր՝ փառակազմ արծաթազարդ, յորում շատ որոնեալ ոչ զոր զայն վրիպակ բանսն, որ ի տպազրի ածին. զաօն ոչ հայելով ի ծախսն, զնեցի զայն 18 խոռվշի. մնաւանդ զի յաւելեալ էր յայն և այլ զիրս մնկնութեան կաթուղիկեայց արարեալ ի ննազոյն սրբոց հարց, նշանակելով զիւրաքանչիւրոց անունն: Երկրորդն մնկնութիւն չորեատասն թղթոց պղոսի արարեալ ի յօնանն ոսկերեանէ և յնիրմէ ասորոյ: Երրորդն մնկնութիւն յնտւայ դատաւորաց, թագաւորաց և զանիէլ, հաւաքեալ ի մնկնութեանց սրբոց հարց: Չորրորդն զիրս եւազրի զվարոց. Հինգերորդն, զիրս նիկիոյ և կոսունդուպօլսի ժողովոցն, թագամանեալ. Վեցերորդն, Ռսկիփորիկ անուն. զիրս իրատոց և կանոնաց զրեալ վաղնջուց, որ է իրում բարոյականն Հայոց, յորում են և կանոնաց առաքելոց: Եօթներորդն ձեռազիր շարական մի պատուական, և տօմար և տօնացոյց ձեռազիր: Զայս ամենայն զնեցի, մեծազոյն մասամբ փոխանակելով ընդ զրեանց, և սակաւ մի ևս դրամզ: Իսկ ի մէջ տպազրեալ զրեանց զընեցի զաօղոս տարունացոյն զիրս լի հակառակարաննութեամբ, որ ոչ զտանիր ի ցանկի: Այլ և զբուզանդ...: Զմայր մաշտոցն դեռ որոնեմ. և զամնայն, զոր միանգամ յանձնեալ է գերյարգութիւնդ ի Պղթի, անմոռաց փութամ կտարել...

Յամի տեառն 1753 նոյ. 30

[Կ. Պոլիս]

Ամենապատիւ հայրութեանդ

Տրուած ծառայ Հ. Վոթանէս [Ասկերեանց]

ՃԿԶ.

Պոլսոյ մէջ պատահած հակայ հրդեհի մը նկարագրութիւնը կը կարդանք հետեալ նամակին մէջ:

**Յարգոյապատիշ և գիրապայծած տեսան տեսան Այտեհաննոսի
վարդապետի և արքային խնդալ ի տէր**

... ի Թ.երորդ մարտի ի մէջ զիշերի... շողայ ի սամաթիա. ահա ել հուր մէջ ի գործարանաց տպարարաց, այսինքն պասմանց, որք արտաքոյ պարապի Վըլանկայի առ ծովեղերբն, և բորբոքել ի չնչելոյ տաստիկ հոդոյ հարստայնոյ այրեաց զամենայն չինուածոն զայնոսիկ, և անտի անցեալ յայսկոյս ի ներթա պարսպին վառեցաւ վաղվաղակի իրեկ գժամս ութ, և այրեաց աւելի քան զերեկ հազար տունս, յորոց բազումք էին տունք հայոց մանաւանդ ուղղափառաց. զի այրեաց ի պարսպէ անտի, այսինքն ի հիսարտիպէ մինչև ի զընտանելէն համամն, և մինչև ի մուսալլայ, և ի ճիմէ չէմէն, և անդր ևս մօտ յեկեղեցին հայոց բազումն այրեցան կենանւոյն ի հուր անդր, և բազումք մազապուր մերկանդամ զիրծեալ անկա յաղթառութիւն մէծ: Անդ էր տեսանել զողորմ աղէտի իրեկ զօր գայակարձակի թշուառութեանն պատռուհոս, ծերոց և տպայոց մանկարդաց և հիւնագաց, զի կէս կոփան լինէին և կէսք ի հուր կիզուին գասն զիշերոյն մթութեան և վասն հոգդոյն սաստիկ չնչելոյ, և վասն տանց խոռոքեան և ճանապարհացն անձկութեան: Խսկ ժանառական գետ կայ մայ ի պէկողու, ուր բազումք մնուան ի փրանկաց և ի յունաց....:

Յամի տեան 1754 Մարտի 13

ի կոստանդինուպոլիս

Անպիտան ծառայ
ՀՀ իգնատիոս [Խաչատուրեան]

ՃԿԵ.

Սարաֆեանի այս նամակը կը զէտ անոր կենսագրականէն ծանօթութիւններ: Հրոտենչտի թուղթ մ'է՝ զոր կը զրկէ լիվոռնոյէն, ուր Հոռվմէն հասած էր ինքը: Իր մեկնումին պատճառը այսպէս կը պատճէ Յովհ. քնյ. Նուրդինեան.

Այս որովհետեւ տեսանել յանկայք
Զուլուքըն հայենի զիւր այրի ձեր ժայր,
Ուր զն ոզ և ուռոց է ինկունդիս կայր,
Վասն այն անդանոր մշեալ ոչ խոկայր:

Եւ մանաւանգ ոչ եւս դօմելով,
Ու ուղազրելով ոչ քարոզելով,
Օգուել իւրայոց ընդ սուրբ կելով,
Առ ոզգ իւր ապս դիմէք փոթառով:

Վերջապէս անակ Սարգիս եւնէր,
Խոսքէ Լիքուանոյ ողջանք Ծանէր,
Խոսքն Հայոց անելոյս որ յայնամ մէծ էր,
Բնդ օտքարազնց ըզնու յոյժ յարգիր:

Այս լինէր յամին հազար եօթն հարիս,
Ու յիսոն և զոր եւս ունէր ընդ բւր¹...

Սարգիս Ալբեկան. Հոռվմ հասած էր այդ երկրորդ անգամ 1753 Նոյեմբեր 5-ին, ուր վեց ամիս մնացած էր. հոնկէ լիվոռնոյ մեկնելէ առաջ նախ Ս. Ժողո-

1. Գալէմբերեան, կենս. Սարգ. Ալբեկան. Սարգիս. Ալբեկան. Ալբեկան. 1908, էջ 54.

վէն վկայական մ'առած էր, ինչ որ լաւ յանձնարարազիր մ'էր՝ եպիսկոպոսին ներկայացնելու համար, Ապա ջնորհուած էր Ս. Քահանայապետէն ալ իշխանութիւն մը՝ շատ մը անօրինութիւնը ու ջնորհներ ընկելու Արեւելքի մէջ։

Վաւերաթուղթիս մէջ ներողամութեան ինդիրքը ամենէն աւելի պիտի հայի անշուշտ Սաղմոսի տպագրութեան ջուրջ ունեցած անցեալ իր մէկ սիալին։

**Ցեամ Ցեամ Ստեփանոսի Մարտակրօն Արքայի
Թիուտամիր սիրով ողջոյն ընժայեմ ի Քրիստո Յիուտ**

Եփանք կենցաղականի մրրկանաց ցայս վայր արդէն հասուցնու զիմն թափառական հայութիւն, ոչ զիմնմ թէ առ ուր միաէ յանկուցանել այսուենեն չուառապէս։ Վասի զի եթէ Տեառն իցն տնօրինեալ կամք ի վազի ի սկզյն ի նաւ իմ եկալ Հօւլանդրիան, ակն ունիմք նաւարկել մանաւանդ լիաչոր թուարանօթ ձերային աղօթից, քան թէ յաջողակ նողմով եւբանուսի շնչման Յաղազո որոյ՝ յետ զբարեաւմայն իմ ասելոյ Գերընափր Վեհանձնութեանդ ընդ քեւ եղեալ յարգեցելով հանդերձ՝ ցաւազնապէս, ապաստան լինիմ թէ ձեր մաղթանաց օժանդակամ բոլորովին, որոյ արժանաւորին ձեր իմ մեծ համարեալ լինի առ իս, թէն անարժան իցնմ ինքնին լրիւ Եւ թէպէտ զբարգեցելոյդ ողջունազիր կանխաւ ընկալայ ձեռամք մահտեսի Սանուկ պատուելոյն գոլով ի Հոօտ, այլ՝ կիրք ճանապարհորդական ժխրմանց բուռն արարին զգօրել առժամայն գտանել ճանապատախանօն, զոր և զատ ընդ իմոց տամարդական բարուց բնականաց յուսամ ներման արժանացուցեալ՝ ոչ եւս երբէք Էք յիշելոց, և զուց ըստ բարեմութեան ձերում իբր զերախտագէտ ոք և զմուրիմ ի յիշողութեան ձերում պահելոց։ և թերեն մերթ ի ձերն շնորհալի զրոց ձերոց միմիթարելոց։

Եւ եթէ կամք իցէ ձեր ճարցանել զէ՛ր վասն չյօժարելոյ իմ զալ ի Հոօտ, ոչ կարեմ առ այս մասնաւորաբար պատասխանել, զի ունի զբազման պասնասու բանաւորագոյնս բայց զիտացէք զիս յաւէս ուրախազոյն վասն ոչ մաւալոյ անդ, և գնալոյս ուր աճապարեմ արդէն։ Որոյ վասն Կացիք բարեաւ ասելով վերստին, ինդրեմ ի ձէնչ թիկնահաս լինել աղօթիք։

Եւ եթէ աւարտեալ իցէ տպագրութիւն Լօնիգինին, աղաչէմ ոչ մոռանալ զմինն առ իս առաքել սեաւ կապով յիզմիր, ձեռամք կարնեցի պարոն նահապետին. և հետեւաբար զյետին ճանորն բնազնացական. զի զայլ երկուսն ընկալեալ եմ Ամենայն միաբանից սրբակրօնից, որք առանձնացեալ կան ի սրբարանդ, սիրով և կարօտիր ողջոյն ընծայեմ. և յատկապէս իմ Հայր Մկրտչին պատուականի, և սպասեմ տեսանել զնա ի բնուն իսկ հայրենին մեր ի բիւզանդ. և մի զանգիտացէ բնաւ, զի առանց հրամանի Սրբազնիդ զոշինչ առնեմ նմա. բաւ է։

Մարգիս Վրդ. և Արքապ.՝
Կոստանդինոպոլսեցի

Հ. Ղեւոնդ Տաթևան

Ի կիվունո

175. Վահագուն առաջարկութիւն

(Վահագուն առաջարկութիւն)

Անդ. էլ 258.

